

Publicerad 2007-10-27 19:02 av Yoooung

på tal om hjärtan Jesper; jag blev punkterad.

(Hej Jesper, det är ett tag sen nu, som du begravde den skyldige till ditt hjärtas sorg och jag blev nertrampad, gav mig in i elden och jag blev sotet under dina vinterskor. Minns du veckan innan, vi hade legat i vår säng och skrattat åt någon på tv som gjorde bort sig, mer än vi. Och du hade viskat att; han där talar samma språk som dig och mig. Och jag hade en maktkamp med rösten i mitt huvud som hade tagit över min förmåga att säga ord som var vackrare än dina, och jag lät dig bli lugnet i min blick då ironin i mannens meningar, fyllde tomrummet i våra själar.)

- Vem är han, Jesper,
är han som mig?
- Vem pratar du om?
- Det vet du.

Jag minns hur dina ögon vandrade längs varje millimeter i teveskärmen och jag kommer ihåg ditt skratt då Leonardo i Turtles tog livet av någon som inte förtjänade det. Och du viskade alltid lika entusiastiskt varje gång att ingen vinner över en hjälte, och du lät stolt i rösten då ett samurajsvärd fångat din uppmärksamhet. Och jag suktade efter det färska i din blick som smekte skärmen, lät mina hörselgångar lämna plats åt inget förutom dina uppspelta andetag och jag kom på mig själv med att önska mig ett liv som Leonardo när jag blir större. Jag ville dela samurajsvärd och kämparglöd, med en hjälte. Och jag ville skapa det uppspelta i dina stämband.

(Hej Jesper, du minns väl gången när jag bad om att få måla av dig där du låg invirad i täcket en sen kväll, halvsovandes och med saker du aldrig berättade om fastklistrade i dina pupiller. Kommer du ihåg hur snabbt du drog täcket över huvudet och viskade något oförståeligt bakom dunet som nu förseglade din mun, för att sedan med en brinnande hand och något farligt i din blick kastat en kudde på mig. Och vi slutade skriva självbiografier när mjuka föremål träffade öm hud och vi delade en prestation den kvällen. För du kommer väl ihåg hur vi låg nätter efter nätter och lyssnade på vindarna utanför fönstret, du viskade alltid att; akta så inte spökena som lurar bakom lyktstolparna tar dig! Och sedan lämnade du bitmärken på min hals och berättade för mig med bakfylla i din röst att det var försent, du är redan infekterad.)

- Älskar du honom?
- Vad menar du?
- Du hörde, älskar du honom,
som du älskade mig?

Var du tvungen att lämna djupa spår i golvet, fotavtryck som registrerats i träet och vägrar att bli enbart minnen. Var du tvungen att bli min hjälte i mörkret och var du tvungen att bli dåren i ljuset som sprider dofter i min lägenhet. För du syns inte i min spegelbild men själen har sytt fast en avbild av färska blickar och spöken i ögonvrån, och jag blev spionen som letade i sinnena, efter en fallen ängel. Betonghårt hjärta

och gråmulen hy, men det var hjälten i dina ögon som fick massmedian i min själ att leta efter fel, jag ville skratta åt felstegen som sytt fast sig i dina blodådror och jag skulle njuta, om hjälten inte kunde le.

(Hej Jesper, minns du hur ostämd min gitarr lät till ljudet av det smattrande regnet på rutan, och jag spelade minst femtio toner fel, tio oktaver för högt, men leendet som prydde en ängel och sången i din halsgrop berättade om förklädda vackra melodier. Och jag minns att jag log också, och lät rustningen som skyddat mig falla till golvet då dina poetiska ord skapat perfektion i mina hörselgångar. Och du viskade frågor i mörkret; tror du solen lyser fastän himlen är svart? Och jag besvarade alltid med något desperat, något som inte hade med frågan att göra och jag lät ord som; ska vi kramas istället, spelas ut ur min mun i takt med musiken från en ostämd gitarr. Och du log så där igen, som efter en helkväll bland Göteborgs klubbar med mer än fem glas öl för mycket i blodet, men jag kunde inte undgå att märka perfektionen i dina mungipor, de magiska kindbenen och jag frågade någonstans mellan månen och solen, om jag inte kunde få måla av dig i mörkret.)

– Saknar du mig ibland?

– Vad pratar du om,
du svamlar igen.

– Saknar du mig, Jesper,
när du ligger där?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yooung med Poeter.se id #19554 innehar upphovsrätten